

Asia: VN/35056/2025

Lausuntopyyntö maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta susikiintiöksi

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

WWF:n kanta tiivistetysti

WWF katsoo, että maa- ja metsätalousministeriön ei tule antaa asetusta, jolla suden kiintiömetsästys mahdollistetaan metsästysvuonna 2025–2026, koska Suomen susikannan ei voida Luonnonvarakeskuksen (LUKE) vuoden 2025 maaliskuun kanta-arvion perusteella katsoa saavuttaneen aidosti suotuisaa suojelun tasoa. WWF katsoo, että kiintiön asettamista tulee harkita vasta, kun Suomen boreaalisen alueen susikannan kooksi arvioidaan maaliskuun kanta-arvioissa yli 500 yksilöä.

Jos esitetyn tyyppinen kiintiö kaikesta huolimatta asetetaan, on keskeisen tärkeää, että:

- siitä vähennetään kaikki muu tietoon tullut ihmisen aiheuttama kuolleisuus (poikkeusluvut, poliisin tekemät lopetuspäätökset sekä salametsästys ja liikennekuolemat)
- kokonaispoistuman kiintiö asetetaan tasolle, jolla boreaalisen alueen susikanta voi jatkaa kasvuaan kohti aidosti suotuisaa suojelun tasoa
- metsästys kohdennetaan todellisia ongelmia aiheuttaviin tilanteisiin sekä laumoihin, joissa on koirasusia

Taustaa

Maa- ja metsätalousministeriö on asettanut lausunnolle kolme suden kiintiömetsästyksen mahdollistavaa asetusluonnosta: luonnoksen valtioneuvoston asetukseksi metsästysasetuksen muuttamisesta, luonnoksen asetukseksi suden kiintiömetsästyksestä sekä luonnoksen maa- ja metsätalousministeriön asetukseksi susikiintiöstä.

Kaikki edellä mainitut asetusehdotukset pohjautuvat eduskunnan 16.12.2025 hyväksymään hallituksen esitykseen laiksi metsästyslain muuttamisesta (HE 173/2025 vp.). Hallituksen esityksessä esitettyjen muutosten tultua voimaan suden ympärivuotinen rauhoitus poistuu ja suden maa- ja metsätalousministeriön asetukseen perustuva kiintiömetsästys tulee mahdolliseksi.

WWF on suhtautunut esitysluonnosvaiheesta lähtien kriittisesti ehdotukseen suden ympärivuotisen rauhoituksen poistamisesta nykyisessä tilanteessa. WWF on perustellut kantaansa tarkemmin aiemmassa lausunnossaan hallituksen esityksestä (<https://wwf.fi/app/uploads/7/0/i/6pefi44phj914la0qpq06x/wwf-lausunto-hallituksen-esitys-eduskunnalle-metsastyslain-muuttamisesta-251017.pdf>). Näin ollen WWF ei kannata myöskään kyseiseen hallituksen esitykseen pohjautuvaa lausunnolla olevaa luonnosta maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta susikiintiöksi. WWF perustelee kantaansa tarkemmin alla.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta susikiintiöksi

Yleistä

Suomella on EU-oikeudellinen velvollisuus huolehtia siitä, että luontodirektiivin liitteeseen V kuuluvan suden metsästäminen sopii yhteen lajin suotuisan suojelun tason säilyttämisen kanssa (ks. esim. asia C-436/22, kohta 55).

Asetusluonnoksessa poronhoitoalueen ulkopuolelle esitetään 100 suden kiintiöitä. Tarkemmin ottaen kiintiön esitetään koostuvan 74 suden ja 26 suden/koirasuden kiintiöstä.

Kiintiömetsästyksestä luopuminen

Asetusluonnoksen muistion mukaan Suomen susikanta on saavuttanut suotuisan suojelutason. Tämä on virheellinen väite, joka tulee korjata: Suomi on raportoinut syksyllä Suomen alpiinisen alueen susikannan olevan tasolla epäsuotuisa, huono (U2=, https://www.ymparisto.fi/sites/default/files/documents/Suomen%20yhteenveto%202025%20lajiraportoinnista%20ja%20vertailu%20edelliseen%202019%20raportointiin_1.pdf).

WWF:n näkemyksen mukaan maa- ja metsätalousministeriö ei ole noudattanut riittävää varovaisuutta eikä perustanut määrittelyään parhaaseen tieteelliseen tietoon, kun se on asettanut suden suotuisan suojelutason viitearvoksi 273 yksilöä. Tämä on vain kymmenen prosenttia suurempi kuin ministeriön LUKE:n elinkykyaalyysin pohjalta laskema pienimmän elinvoimaisen susikannan koko, jonka on katsottu olevan 248 yksilöä.

Riittävällä varovaisuudella määritetyn suotuisan suojelutason viitearvon tulisi olla noin kaksinkertainen pienimpään elinvoimaiseen kantaan verrattuna eli noin 500 sutta. WWF on perustellut tätä tarkemmin aiemmassa lausunnossaan hallituksen esityksestä (<https://wwf.fi/app/uploads/7/0/i/6pefi44phj914la0qpq06x/wwf-lausunto-hallituksen-esitys-eduskunnalle-metsastyslain-muuttamisesta-251017.pdf>).

Näin ollen Suomen boreaalisen alueen susikanta, jonka LUKE arvioi maaliskuussa 2025 olevan hieman alle 400 yksilöä, jää noin sadan suden verran vajaaksi sellaisesta suotuisan suojelutason viitearvosta, joka huomioisi Euroopan komission edellyttämän varovaisuusperiaatteen.

WWF katsoo, ettei maa- ja metsätalousministeriön tule antaa asetusta, jolla Suomessa erittäin uhanlaiseksi luokitellun suden kiintiömetsästys mahdollistetaan metsästysvuonna 2025–2026, koska Suomen susikannan ei voida LUKE:n vuoden 2025 maaliskuun kanta-arvion perusteella katsoa saavuttaneen aidosti suotuisaa suojelun tasoa.

Kiintiön asettamista tulee WWF:n mukaan harkita vasta, kun Suomen susikannan kooksi arvioidaan maaliskuun kanta-arvioissa yli 500 yksilöä. Siihen asti metsästys tulee WWF:n mielestä toteuttaa poikkeusluvoin ja tarkasti kohdennettuna todellisia ongelmia aiheuttaviin tilanteisiin sekä laumoihin, joissa on koirasusia.

Kiintiömetsästyksen kestävyysvarmistaminen

Jos suden kiintiömetsästyksen mahdollistava maa- ja metsätalousministeriön asetus susikiintiöstä päädytään kuitenkin antamaan, WWF pitää välttämättömänä, että suden metsästyksen yhteensopivuuden varmistamiseksi lajin suotuisan suojelun tason säilyttämisen kanssa kiintiöasetuksessa säädetään, että sen mukaisesta kiintiöstä vähennetään kaikki muu tietoon tullut ihmisen aiheuttama kuolleisuus, kuten metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaiset poikkeusluvut, poliisin tekemät lopetuspäätökset sekä salametsästys ja liikennekuolemat.

Taustamuistion mukaan suden kiintiömetsästyksellä pyritään vaikuttamaan Suomen susikannan kehitykseen siten, että kanta ei enää kasva, ja että tavoitteena on pienentää kannan kokoa

kahdeksan prosenttia verrattuna maaliskuun 2025 arvioituun susimäärään. WWF on jyrkästi eri mieltä tästä. WWF:n näkemyksen mukaan tällainen tavoite vaarantaa suden aidosti suotuisan suojelun tason saavuttamisen. Kuten WWF on yllä perustellut, Suomen boreaalisen alueen susikanta ei WWF:n näkemyksen mukaan nykyisellään ole Euroopan komission edellyttämää varovaisuusperiaatetta noudattaen aidosti suotuisalla tasolla. Näin ollen susikannan kokoa ei ole syytä pienentää nykyisestä, vaan asettaa kiintiö korkeintaan ns. kestävän verotuksen tasolle ja kohdentaa metsästys todellisia ongelmia aiheuttaviin tilanteisiin sekä laumoihin, joissa on koirasusia.

Ns. kestävän verotuksen taso riippuu susikannan rakenteesta ja metsästyksen kohdentamisesta, mutta karkeasti 10 % metsästysverotus kokonaispoistumana sallii kannan säilyä suunnilleen nykyisen kokoisena. Näin ollen nykyisen kokoisessa susikannassa korkeintaan noin 40 yksilön poistaminen todellisiin ongelmatilanteisiin kohdennettuna olisi WWF:n mielestä hyväksyttävää.

Muuta

Taustamuistion mukaan suden metsästyksen salliminen susireviirien ulkopuolella ei ole tarkoituksenmukaista. Tilanteessa, jossa susikiintiö asetetaan tasolle, joka mahdollistaa boreaalisen alueen susikannan kasvun kohti aidosti suotuisaa suojelutasoa, ja jossa kiintiöstä vähennetään kaikki muu tietoon tullut ihmisen aiheuttama kuolleisuus, ei WWF:n mielestä ei ole syytä rajoittaa suden kiintiötä pelkästään reviirialueille. Näin aidosti ongelmallisiin tilanteisiin esimerkiksi lammastiloilla voidaan puuttua riippumatta siitä, onko kyseessä lauma vai ei.

Lopuksi WWF toteaa ymmärtävänsä tarpeen puuttua suojelutoimien ansiosta kasvaneiden susikantojen aiheuttamiin sosioekonomisiin ongelmiin. WWF pitää kuitenkin tärkeänä, että susien aiheuttamien vahinkojen vähentämiseen sekä ihmisen ja suden rinnakkaiselon yhteensovittamiseen pyritään löytämään muita kuin metsästykseseen perustuvia ratkaisuja. Ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä on esimerkiksi pidetty parhaana keinona vähentää susien aiheuttamia kotieläinvahinkoja (Blanco JC and Sundseth K 2023. The situation of the wolf (Canis lupus) in the European Union – An In-depth Analysis. A report of the N2K Group for DG Environment, European Commission. s.9). Tämän vuoksi WWF katsoo, että suden ja ihmisen rinnakkaiseloon liittyviä konflikteja tulisi ratkoa ensisijaisesti panostamalla suden aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyyn sekä niiden oikeudenmukaiseen korvaamiseen.

Maailman Luonnon Säätiö (WWF) Suomen Rahasto, sr

Elina Erkkilä

Suojelujohtaja

Raija-Leena Ojanen

Oikeudellinen neuvonantaja

Petteri Tolvanen

Ohjelmajohtaja, suomalainen luonto

Lausunnon valmisteluun on osallistunut myös avustava ympäristöoikeuden asiantuntija Taika Tiesmaa.

Tolvanen Petteri
WWF Suomi